

XXIX
мѐндународен
фестивал
«Мартенски
музикални
дни»

ничавме трите изпълнителски ядра: хор — оркестър — солисти, защото в такива творби те задължително се превръщат в неотделими части на едно цяло. Това се случи и на концерта на 24 март. Имаше моменти и на истинско музикантско преживяване. Разбира се, не можем да не отбележим, че в това триединство се проявяваха и неизбежните дракотини. Имаше неточни встъпления и интонационни отклонения, които често

„СЪТВОРЕНИЕТО“ — НА РУСЕНСКА СЦЕНА

Авторитетът на фестивала „Мартенски музикални дни“ като крупен международен форум не се нуждае от реклама. Известно е, че на неговия подиум са свирили много реномирани изпълнители, гостували са прочути диригенти. Въпрос на чест за българските състави и солисти е не само включването им в програмата на фестивала, а и достойното им представяне. Защото в рамките на петнадесетте фестивални дни се открива чудесният шанс за сравнение между гостите и нашите оркестри, диригенти, солисти. Неизбежно поглеждаме от друг ъгъл тези, които често слушаме на редовни концерти, концерти, лишени от фестивалните емоции и напрежение. Тогава можем най-често да претеглим достойността и недостатъците. И се чувстваме добре, когато се убедим в качествата на българските музиканти, когато нашият „музикален патриотизъм“ намери сигурна защита.

В пълната програма на тази годишното XXIX издание на Мартенските музикални дни са включени и три сериозни вокално-инструментални произведения. Откриването и закриването на фестивала са посветени на двете последни

мащабни творби на Лудвиг ван Бетховен — Миса солемнис и Девета симфония. Но докато за тяхното изпълнение са поканени чужди солисти (а за Девета симфония — и чужд оркестър), третото произведение — „Сътворението“ от Йозеф Хайдн, бе поверено изцяло в български ръце. Варненската филхармония (с главен художествен ръководител Андрей Андреев), хор „Родина“ (с главен художествен ръководител проф. Васил Арнаудов) и солистите Дарина Михова — сопран, Татьяна Да видова — сопран, Цветан Михайлов — тенор, и Пламен Хиджов — бас, имаха нелегка задача. Начинанието да се изпълни „на живо“ това произведение респектира само по себе си.

„Сътворението“ на Хайдн продължава и доразвива постигнатото от Хендел в областта на ораториалната музика. Това е творба, изпълнена с възхищение към природата, с преклонение пред праначалото. Красива, богата, сложна драматургически, многобагряна музика. Да не забравяме и техническите препятствия, поставени от началото до края на произведението.

Преценявайки прозвучалото, не би трябвало да разгра

съпътствуват изпълнението на такива големи произведения. Очевидно новият главен художествен ръководител на Варненската филхармония Андрей Андреев все още не винаги може да разчита на необходимата гъвкава реакция от страна на оркестъра.

Специално трябва да отделим представянето на солистите. Двама женски гласа се открояват като култура на звукоизвличането и като стил на пеене. (Певиците са студентки в Българска държавна консерватория).

Най-стабилно безспорно бе присъствието на хор „Родина“. За този състав по различни поводи са написани много суперлативи. И винаги заслужено. Високият професионализъм, невероятната гъвкавост и споеност на гласовете, които притежават музикантите от „Родина“, ни карат всеки път да очакваме много от тях. И на този концерт прецизността и вдъхновението им ни доставиха истинска радост.

„Сътворението“ бе аплодирано дълго. Публиката възторжено благодари на артистите от сцената за труда и емоциите, щедро раздадени в името на великото произведение на Йозеф Хайдн.

Албена БЕЗОВСКА

